

Groningen, 17 juni 2024

Advies van de adviescommissie bezwaarschriften
aan het college van burgemeester en wethouders

Samenstelling van de commissie:

De heer [5.1.2e] voorzitter

De heer [5.1.2e] lid

De heer [5.1.2e] lid/secretaris

Bezwaarschriftnr.:

13911-2024

Indiener:

De heer [5.1.2e] Gemachtigde: mevrouw mr. [5.1.2e] van Univé
Rechtshulp. Vanaf 4 mei 2024 wordt het dossier waargenomen door mevrouw [5.1.2e]
[5.1.2e] van Univé Rechtshulp

Onderwerp:

Verleende omgevingsvergunning voor het plaatsen van een erfafscheiding (legalisatie)
voor het adres [5.1.2e] Meerstad

Datum van de hoorzitting:

14-03-2024

Advies van de commissie:

Het bestreden besluit in stand laten en het bezwaar ongegrond verklaren.

1. Inleiding

De adviescommissie bezwaarschriften brengt hierbij advies uit over het bezwaarschrift van de heer 5.1.2e namens hem ingediend door mevrouw mr. 5. 5.1.2e van Univé Rechtshulp. Het bezwaarschrift is gedagtekend op 10 januari 2024 en ontvangen op 11 januari 2024. Op 23 januari 2023 zijn de gronden van het bezwaar ontvangen.

Het bezwaar is gericht tegen de beslissing van het college van burgemeester en wethouders (hierna: het college) van 1 december 2023. In dit besluit is een vergunning verleend voor het plaatsen van een erfafscheiding (legalisatie). De aanvraag gaat over 5.1.2e te Meerstad.

De commissie heeft op 14 maart 2024 een hoorzitting gehouden. Tijdens de zitting hebben de heer en mevrouw 5.1.2e en mevrouw 5.1.2e een toelichting op het bezwaar gegeven. Het college werd vertegenwoordigd door mevrouw 5.1.2e en de heer 5.1.2e. Van de hoorzitting is een audio opname gemaakt. De opname kan op verzoek worden toegezonden.

2. Feiten

Naar aanleiding van een melding/vraag van de heer 5.1.2e bewoner van 5.1.2e vindt op 23 februari 2021 een inspectie plaats. Geconstateerd wordt dat tussen 5.1.2e 2e te Meerstad een schutting hoger dan 2 meter is gebouwd zonder vergunning.

Op 26 februari 2021 stuurt het college een brief aan de heer 5.1.2e eigenaar van 5.1.2e. Het college geeft aan dat een inspecteur heeft geconstateerd dat een niet-vergunningsvrije schutting is geplaatst. De situatie is in strijd met artikel 2.1, lid 1 onder a en c van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Het college heeft globaal onderzocht of voor de werkzaamheden een omgevingsvergunning verleend kan worden. Dit is niet het geval. Het college verzoekt dringend de overtreding te beëindigen.

Op 7 april 2021 sturen de heer 5.1.2e en mevrouw 5.1.2e het college een e-mail. Zij geven aan dat de hoogte van de schutting exact 200 cm vanaf peil is. Zij geven ook aan een groot deel van wat nu (volgens het college) te hoog is, onderdeel gaat uitmaken van een (bouwvergunningsvrij) bouwwerk.

In een brief, verzonden op 4 november 2021, schrijft het college dat naar aanleiding van de reactie van 7 april 2021 gekeken is of het toekomstige bouwwerk vergunningsvrij gerealiseerd kan worden. Dat lijkt niet het geval. Ook geeft het college aan: *“Zoals het nu lijkt zijn wij niet bereid om een omgevingsvergunning hiervoor te verlenen”*. Het college verzoekt om een einde te maken aan de overtreding.

De heer 5.1.2e en mevrouw 5.1.2e reageren op de brief van 4 november 2021. Zij geven aan dat, wanneer alle regelgeving zowel qua wijze van meten als qua bepalen van peil correct wordt toegepast, zij niet in overtreding zijn.

Op 18 maart 2022 legt het college een aan de heer 5.1.2e een last onder dwangsom op. Vanaf de voorgevel is de schutting 2.05 meter. Naar achteren loopt de schutting op

Dossier 13911-2024 Erfafscheiding 5.1.2e

naar 2.24 meter. Het college gelast dat de strijdigheid met de Wabo voor 2 mei 2022 moet zijn opgeheven.

Zowel de heer **5.1.2e** en mevrouw **5.1.2e** als de heer **5.1.2e** dienen bezwaar in tegen dit besluit.

Op 3 mei 2023 brengt de adviescommissie bezwaarschriften een advies uit aan het college. De commissie adviseert om het bezwaar van de heer **5.1.2e** gegrond te verklaren en het bezwaar van de heer **5.1.2e** en mevrouw **5.1.2e** ongegrond te verklaren. Volgens de commissie is het onzeker of de hoogte van de erfafscheiding op de juiste wijze is gemeten.

Vervolgens heeft de afdeling GEO van de gemeente Groningen een meting uitgevoerd naar de situering en de hoogte van de erfafscheiding. Vastgesteld wordt dat de erfafscheiding volledig op het terrein **5.1.2e** staat. Op basis daarvan heeft GEO de hoogte van de erfafscheiding bepaald.

Op 30 november 2023 vraagt de heer **5.1.2e** een omgevingsvergunning aan voor het plaatsen van een erfafscheiding (legalisatie). Op 1 december 2023 besluit het college een omgevingsvergunning te verlenen. Dit doet het college met toepassing van artikel 3, lid 4 van het Besluit omgevingsrecht, bijlage II. Het college is van mening dat er in zijn geheel geen sprake is van onevenredige aantasting van het bebouwingsbeeld, het straatbeeld of de woonsituatie van omwonenden. Het college is van mening dat zij in alle redelijkheid de afwijking van het bestemmingsplan kan toepassen.

Bij besluit op bezwaar d.d. 14 december 2023 trekt het college de last onder dwangsom in. Doordat inmiddels een omgevingsvergunning verleend is, is de overtreding beëindigd.

Op 11 januari 2024 (ontvangst) dient mevrouw **5.1.2e** namens de heer **5.1.2e** **5.1.2e** een bezwaarschrift in tegen het besluit van 1 december 2023 (de verleende omgevingsvergunning voor de erfafscheiding). Op 23 januari 2024 worden de gronden van het bezwaar ontvangen.

Het college heeft op het bezwaarschrift gereageerd. Het college verzoekt het primaire besluit, onder aanvulling van de motivering, in stand te laten. De tekst “artikel 3, lid 4 (pagina 5)” wordt vervangen door “artikel 4, onderdeel 3”.

De commissie heeft op 14 maart 2024 een hoorzitting gehouden.

Na de hoorzitting stuurt het college het advies van het Bureau Ruimtelijke Kwaliteit d.d. 10 oktober 2023 naar de commissie. Op 15 maart 2024 wordt dit advies doorgestuurd naar de gemachtigde van bezwaarmaker.

Op 27 maart 2024 reageert de gemachtigde op het advies.

Op 2 mei 2024 heeft het college aan de commissie een aanvullend (“uitgeschreven”) advies over welstand gestuurd. Dit advies is dezelfde dag naar de gemachtigde van bezwaarmaker gestuurd.

Dossier 13911-2024 Erfafscheiding **5.1.2e**

Op 21 mei 2024 heeft de gemachtigde van bezwaarmaker op het uitgeschreven welstandsadvies gereageerd.

Doordat na de hoorzitting nog stukken zijn gewisseld, heeft de totstandkoming van dit advies langer geduurd dan wenselijk is. De commissie betreurt dit, maar benadrukt dat dit noodzakelijk was om tot een volledig advies te komen.

3. Inhoud bezwaar

In het bezwaarschrift en op de hoorzitting hebben bezwaarmakers, kort samengevat, het volgende naar voren gebracht:

- bezwaarmaker mocht erop vertrouwen dat er geen omgevingsvergunning voor de schutting verleend zou worden. In de brief van 4 november 2021 is aan de bureu verzocht om aan de overtreding een einde te maken. Voorts is in de brief duidelijk vermeld dat de gemeente niet bereid is om een omgevingsvergunning te verlenen voor een eventueel toekomstig bouwwerk waar de schutting deel van uit zou maken. In de last onder dwangsom van 18 maart 2022 wordt herhaald dat de gemeente niet bereid is om een omgevingsvergunning te verlenen;
- namens bezwaarmaker is bezwaar gemaakt tegen de last onder dwangsom. Aangevoerd is dat de schutting op het perceel van de bureu staat en dat daarom vanaf het aansluitend afgewerkt terrein (= 5.1.2e) moet worden gemeten. Volgens bezwaarmaker is geen sprake van een hoogte van 2,24 meter, maar van 2,85 meter. Uit de beslissing op bezwaar van 14 december 2023 blijkt dat bezwaarmaker in het gelijk wordt gesteld dat de hoogte van de erfafscheiding gemeten had moeten worden vanaf het aansluitend terrein;
- bezwaarmaker kan zich niet vinden in de ruimtelijke onderbouwing. De overschrijding van de maximale hoogte met 82 centimeter wordt ten onrechte als een “beperkte extra hoogte” aangemerkt. Ook de motivering dat de beperkte extra hoogte geen afbreuk doet aan het uitzicht op het water is voor bezwaarmaker niet te volgen;
- de schutting staat niet op de erfgrens. Er is reeds vastgesteld dat de schutting volledig op het erf van 5.1.2e staat;
- aan het feit dat bij de beeldkwaliteitsplannen: Meerstad is aangegeven dat een van de uitgangspunten voor de Meerstadwoningen eenheid in groene erfafscheidingen betreft, wordt volledig voorbij gegaan. Het betreft hier niet slechts een voorkeur, maar een uitgangspunt;
- bezwaarmaker is juist een handhavingsprocedure gestart vanwege een belemmering van het zicht op het water. Dat heeft hij niet voor niets gedaan;
- verzocht wordt het bezwaar gegrond te verklaren en de proceskosten te vergoeden.

4. Beoordeling van de zaak

De commissie ziet zich voor de vraag gesteld of het college terecht en op goede gronden heeft besloten om de omgevingsvergunning voor de erfafscheiding te verlenen.

Allereerst zal de commissie beoordelen of voor het plaatsen van de erfafscheiding wel of niet een omgevingsvergunning nodig is.

Overgangsrecht Omgevingswet

Op 1 januari 2024 is de Omgevingswet in werking getreden. Als een verzoek om omgevingsvergunning of een verzoek om handhaving is ingediend vóór het tijdstip van inwerkingtreding van de Omgevingswet, dan blijft op grond van artikel 4.3, aanhef en onder a, van de Invoeringswet Omgevingswet het recht zoals dat gold onmiddellijk vóór dat tijdstip van toepassing tot het besluit op die aanvraag onherroepelijk wordt.

Omdat de aanvraag om een omgevingsvergunning dateert van voor 1 januari 2024, blijft het oude recht in deze zaak van toepassing.

In bijlage II, artikel 2, onder 12 van het Besluit omgevingsrecht (Bor) staat dat een omgevingsvergunning niet vereist is voor een erf- of perceelafscheiding, mits voldaan wordt aan de volgende eisen:

- a. niet hoger dan 1 m, of
- b. niet hoger dan 2 m, en
 - 1°. of en erf of perceel waarop al een gebouw staat waarmee de erf- of perceelafscheiding in functionele relatie staat,
 - 2°. achter de gevelrooilijn, en
 - 3°. op meer dan 1 m van openbaar toegankelijk gebied, tenzij geen redelijke eisen van welstand van toepassing zijn.

De vertegenwoordiger van het college heeft op de hoorzitting aangegeven dat in het Bor ook bepaald is hoe de hoogte bepaald moet worden. In bijlage II, artikel 1, lid 2 van het Bor is bepaald:

Tenzij anders bepaald, worden de waarden die in deze bijlage in m of m² zijn uitgedrukt op de volgende wijze gemeten:

- a. afstanden loodrecht,
- b. hoogten vanaf het aansluitend afgewerkt terrein, waarbij plaatselijke, niet bij het verdere verloop van het terrein passende, ophogingen of verdiepingen aan de voet van het bouwwerk, anders dan noodzakelijk voor de bouw daarvan, buiten beschouwing blijven, en
- c ...

Uit de meting van de afdeling GEO volgt dat de erfafscheiding volledig op het perceel **5.1.2e** staat. Met het college is de commissie van mening dat bij de beoordeling van de vraag of de erfafscheiding hoger dan 2 m, en dus volgens het Bor vergunningplichtig is, moet worden uitgegaan van de wijze van meten uit het Bor en

dat het perceel **5.1.2e** gezien moet worden als aansluitend afgewerkt terrein, omdat de erfafscheiding volledig op dit perceel staat.

De commissie constateert echter ook dat bij de aanleg van de tuin van het perceel **5.1.2e** een deel van die tuin verlaagd is. Op grond van artikel 1, lid 2 bijlage II, van het Bor moeten plaatselijke, niet bij het verdere verloop van het terrein passende, ophogingen of verdiepingen aan de voet van het bouwwerk, buiten beschouwing blijven. Zie ook de uitspraak van de Afdeling bestuursrecht van de Raad van State, met kenmerk: ECLI:NL:RVS:2024:958

Dat betekent dat bij de bepaling van de hoogte van de schutting, de verlaging van de tuin **5.1.2e** buiten beschouwing moet blijven. De meting door de afdeling GEO heeft plaatsgevonden na verlaging van de tuin.

Oorspronkelijk, bij de uitgifte van de grond, liep de tuin geleidelijk af richting het water. De hoogte van de erfafscheiding bedraagt 2,03 meter bij meetpunt 2 (het verschil tussen - 0.01m en + 2.02 m). Omdat de bovenkant van de schutting horizontaal loopt en het terrein afloopt richting het water, neemt de hoogte van de schutting (gemeten vanaf de grond) toe richting het water. De hoogte van de erfafscheiding bij meetpunt 5 bedraagt 2.46 m (het verschil tussen - 0.44 m en + 2.02 m), gemeten vanaf **5.1.2e**. Daarmee staat volgens de commissie vast dat de erfafscheiding op ieder punt hoger is dan 2 meter, gemeten vanaf oorspronkelijk aansluitend afgewerkt terrein waarbij de plaatselijke verdieping buiten beschouwing blijft.

Tussenconclusie: dit betekent dat voor het plaatsen van de erfafscheiding een omgevingsvergunning vereist is.

Vervolgens zal de commissie beoordelen of het college in redelijkheid en binnen de wettelijke kaders de omgevingsvergunning heeft kunnen verlenen.

Volgens artikel 2.10 van de Wabo wordt de omgevingsvergunning geweigerd:

- a. indien het bouwplan niet voldoet aan het Bouwbesluit;
- b. indien het bouwplan niet voldoet aan de bouwverordening;
- c. indien het bouwplan niet voldoet aan het bestemmingsplan; of
- d. indien het bouwplan niet voldoet aan redelijke eisen van welstand.

Artikel 2.10 van de Wabo geeft aan het college slechts een beperkte ruimte bij de beoordeling van een aanvraag om een omgevingsvergunning. De wetgever heeft in dit artikel een aantal limitatieve criteria genoemd, waaraan het bouwplan mag en moet worden getoetst. Als het bouwplan met geen van die criteria in strijd is, moet daarvoor een vergunning worden verleend. Dit wordt ook wel het limitatief-imperatieve stelsel genoemd.

De commissie stelt vast dat niet is aangevoerd of gebleken dat het bouwplan niet voldoet aan het Bouwbesluit (sub a) of aan de bouwverordening (sub b).

Bestemmingsplan

Bij de beoordeling van de vraag of het bouwplan voldoet aan het bestemmingsplan gaat de commissie uit van het volgende:

Het college heeft aangegeven dat getoetst is aan de bestemmingsplannen Meerstad Midden West, Meerstad Midden, partiële herziening 2015, Herziening bestemmingsregels Wonen 2 en Veegplan 2019.

Het bestemmingsplan “Meerstad-Midden West” (hierna: het bestemmingsplan) kent aan de locatie **5.1.2e** de bestemming ‘Woongebied-1’ toe.

5.1.2e

Volgens artikel 21.2.3 gelden de volgende bouwregels:

21.2.3 Bouwwerken, geen gebouwen en geen overkappingen zijnde

Voor het bouwen van bouwwerken, geen gebouwen en geen overkappingen zijnde, gelden de volgende regels:

- a. De bouwhoogte van palen en masten is maximaal 8 meter.*
- b. Voor perceel- en erfafscheidingen geldt dat uitsluitend vergunningvrije bouwwerken zijn toegestaan.*
- c. De bouwhoogte van overige bouwwerken, geen gebouwen zijnde, is maximaal 5 meter.*

Het bestemmingsplan zelf bevat geen definitie van het begrip “vergunningvrije bouwwerken”. De commissie sluit daarom aan bij bijlage II, artikel 2, onder 12 van het Bor: “niet hoger dan 2 m”.

Vervolgens is de vraag op welke wijze de hoogte gemeten moet worden aan de orde. De commissie constateert dat het bestemmingsplan en het Bor een verschillende wijze van meten kennen. Volgens het Bor wordt de hoogte bepaald vanaf het aansluitend afgewerkt terrein (zie ook de overwegingen van de commissie hiervoor). Volgens het bestemmingsplan wordt de hoogte bepaald vanaf het peil tot het hoogste punt.

Hiervoor heeft de commissie overwogen dat de erfafscheiding vergunningplichtig is.

Dossier 13911-2024 Erfafscheiding **5.1.2e**

Vervolgens moet bij vergunningverlening bepaald worden of sprake is van strijd is met het bestemmingsplan (artikel 2.10, eerste lid onder c Wabo). De commissie is van mening dat bij de beoordeling van de vraag of er sprake is van strijd met het bestemmingsplan, de meetmethode uit het geldende bestemmingsplan en niet uit het Bor toegepast moet worden.

In artikel 1 van het bestemmingsplan, aanhef en onder 99 is bepaald dat in deze regels wordt verstaan onder:

1.99 peil

- a. voor een bouwwerk op een perceel, waarvan de hoofdtoegang direct aan de weg grenst: de hoogte van de weg ter plaatse van die hoofdtoegang*
- b. voor een bouwwerk op een perceel, waarvan de hoofdtoegang niet direct aan de weg grenst: de hoogte van het terrein ter hoogte van die hoofdtoegang bij voltooiing van de bouw*
- c. indien in of op het water wordt gebouwd: het wateroppervlak*

Artikel 2 Wijze van meten

Bij toepassing van deze regels wordt als volgt gemeten:

2.1 lengte, breedte en diepte van een gebouw

tussen (de lijnen, getrokken door) de buitenzijde van de gevelvlakken en / of de buitenkant dakoverstek en/of het hart van de gemeenschappelijke scheidingsmurenmaten buitenwerks, waarbij uitstekende delen van ondergeschikte aard tot maximaal 1 meter buiten beschouwing blijven

2.2 de bouwhoogte van een bouwwerk

vanaf het peil tot aan het hoogste punt van een gebouw of van een bouwwerk, geen gebouw zijnde, met uitzondering van ondergeschikte bouwonderdelen, zoals schoorstenen, antennes, en naar de aard daarmee gelijk te stellen bouwonderdelen

Volgens het bestemmingsplan moet dus de hoogte van de erfafscheiding vanaf het peil tot het hoogste punt gemeten worden. Het peil bevindt zich ter plaatse van de hoofdtoegang (de voordeur) en is op de kaart met meetgegevens aangegeven met “0.00 = nulpunt meting”.

De hoogte van de erfafscheiding, gemeten vanaf het peil, bedraagt 2.02 meter. Omdat de hoogte van het peil vastligt en de bovenkant van de schutting horizontaal loopt, bedraagt de hoogte van de schutting op ieder punt 2.02 meter. Immers, er wordt gemeten vanaf het peil en niet vanaf verschillende punten in de achtertuin.

Conclusie: de hoogte van de schutting is 2.02 m. Het bouwen van de erfafscheiding is in strijd met het bestemmingsplan.

Het college heeft met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, sub a, onder 2 van de Wabo in samenhang met 3 lid 4 van bijlage II van het Bor een omgevingsvergunning verleend voor de erfafscheiding, waarmee het college afwijkt van wat er in het

bestemmingsplan staat. In de reactie op het bezwaarschrift heeft het college aangegeven dat artikel 3, lid 4 vervangen moet worden in artikel 4, onderdeel 3.

De commissie is van mening dat het bestemmingsplan zelf geen mogelijkheden bevat om af te wijken van artikel 21.2.3 onder b van het bestemmingsplan (een binnenplanse afwijking). Artikel 39.1 onder a van het bestemmingsplan bevat de mogelijkheid om van de in de regels gegeven maten en afmetingen af te wijken tot maximaal 10% van die maten en afmetingen tot maximaal 1 meter. Artikel 21.2.3 bevat echter geen maat of afmeting, maar bepaalt dat voor perceel- en erfafscheidingen geldt dat uitsluitend vergunningvrije bouwwerken zijn toegestaan.

Dit betekent dat beoordeeld moet worden of buitenplans een ontheffing verleend kan worden van de bouwregels van het bestemmingsplan. De commissie is van oordeel dat dit kan. Artikel 2.12, eerste lid, sub a, onder 2 van de Wabo in combinatie met artikel 4, onderdeel 3 van bijlage II van het Bor (de kruimellijst) biedt deze mogelijkheid. De erfafscheiding is een bouwwerk, geen gebouw zijnde, dat niet hoger is dan 10 m en een oppervlakte heeft van niet meer dan 50 m².

Belangenafweging en goede ruimtelijke ordening

De commissie zal vervolgens beoordelen of het college in redelijkheid van haar bevoegdheid gebruik heeft gemaakt om af te wijken van het bestemmingsplan en of deze afwijking geen strijd oplevert met een goede ruimtelijke ordening.

Het college heeft het bestreden besluit gebaseerd op een belangenafweging waarbij wordt ingeschat dat het bebouwingsbeeld, het straatbeeld of de woonsituatie van omwonenden niet onevenredig wordt aangetast. Volgens het college heeft iedereen een prachtig uitzicht op het water en de lucht en de beperkte extra hoogte doet hier geen onevenredige afbreuk aan. Hetzelfde geldt volgens het college voor de gebruiksmogelijkheden van de aangrenzende gronden. Het college geeft aan dat er geen onevenredige aantasting optreedt van welk belang dan ook.

Het college heeft, naar het oordeel van de commissie, bij de belangenafweging mogen betrekken dat het zicht op het water ook belemmerd wordt als een vergunningvrije erfafscheiding geplaatst wordt en dat de volgens het bestemmingsplan toegestane hoogte met slechts 2 centimeter wordt overschreden.

De adviescommissie is gelet op het bovenstaande van oordeel dat het college het belang van vergunninghouder (privacy en bescherming tegen de zuidwestenwind) bij de bouw van een erfafscheiding terecht heeft laten prevaleren.

Welstand

Het college heeft in het besteden besluit aangegeven dat het bouwen voldoet aan de eisen zoals deze zijn opgenomen in de Welstandsnota. Op 2 mei 2024 heeft het college aan de commissie een aanvullend (“uitgeschreven”) advies over welstand gestuurd.

Het college heeft zijn oordeel over de welstandsaspecten van het bouwplan gebaseerd op een advies van het atelier Stadsbouwmeester. De Stadsbouwmeester is een daartoe aangewezen deskundige die adviseert over de redelijke eisen van welstand. Uit vaste jurisprudentie volgt dat het college in beginsel doorslaggevende betekenis mag

toekennen aan dit advies. Dit ontslaat het college niet van de verplichting zich ervan te vergewissen dat het onderzoek op een zorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden.

De commissie constateert dat bezwaarmakers geen tegenadvies hebben overgelegd waarin de conclusies van de Stadsbouwmeester worden weerlegd. Wel heeft de gemachtigde van bezwaarmaker op 21 mei 2024 heeft op het uitgeschreven welstandsadvies gereageerd. Gemachtigde geeft aan dat de schutting niet op de erfgrans staat, maar volledig op het erf van **5.1.2e**. Verder is niet gemotiveerd waarom de bouwkundige schutting niet groen hoeft te zijn. Daarnaast wordt volledig voorbij gegaan aan de beeldkwaliteitsplannen: Meerstad. Hierin is aangegeven dat een van de uitgangspunten voor de Meerstadwoningen eenheid in groene erfafscheidingen betreft.

In het uitgeschreven advies is het volgende aangegeven:

- het type erfafscheiding is afgestemd op de bebouwing en het karakter van de omgeving;
- de afscheiding is eenduidig vormgegeven en heeft een regelmatige onderverdeling;
- de afscheiding is in één lijn geplaatst;
- materiaalgebruik, kleur en detaillering zijn ingetogen en afgestemd op de bebouwing en de omgeving;
- dat een groene of begroeide erfafscheiding weliswaar de voorkeur heeft, maar dat dit niet verplicht is gesteld;
- dat de schutting afwijkt van het sneltoetscriterium: “achter de voorgevelrooilijn zijn afscheidingen maximaal 2 meter”. Vanuit welstand wordt, gezien het ook door **5.1.2e** benoemde hoogteverschil tussen de 2 tuinen, geen enkele reden gezien om ten aanzien van dit punt op welstandsaspecten negatief op de schutting te adviseren. Daarbij wordt nog als positief punt opgemerkt dat de schutting niet over de gehele lengte van de kavelgrans op het achtererfgebied staat maar op ruime afstand van het water eindigt.

De commissie is van mening dat gemachtigde terecht stelt dat de schutting volledig op het erf van **5.1.2e** staat. Maar de commissie is van mening dat dit niet uitmaakt voor de beantwoording van de vraag of de erfafscheiding voldoet aan redelijke eisen van welstand.

In de Welstandsnota (pagina 478) is het volgende bepaald: “*Ten opzichte van hekwerken en gebouwde afscheidingen hebben begroeide hekwerken en beplantingen een zachte en vriendelijke uitstraling, deze hebben de voorkeur: een groene erfafscheiding kan over het algemeen positief worden beoordeeld.*”.

De commissie stelt vast dat dit als voorkeur en niet als verplichting is geformuleerd. Ook het beeldkwaliteitsplan Meerstad, onderdeel **5.1.2e**, bevat niet de eis van een groene erfafscheiding. Wanneer bezwaarmaker de voorkeur geeft aan een begroeide schutting, kan hij op zijn erf beplanting aanbrengen (of op de erfgrans, als hij het daar met zijn burens over eens wordt).

De adviescommissie is gelet hierop van oordeel dat het advies, wat betreft inhoud en wijze van totstandkoming, voldoet aan de daaraan te stellen eisen. De commissie is daarom van oordeel dat het college dit advies aan het besluit ten grondslag mocht leggen.

Dossier 13911-2024 Erfafscheiding **5.1.2e**

Vertrouwensbeginsel

Bezwaarmaker stelt dat er strijd is met het vertrouwensbeginsel. De gemeente heeft eerder meermaals aangegeven dat er geen omgevingsvergunning zal worden verleend.

Om te beoordelen of er een geslaagd beroep op het vertrouwensbeginsel gedaan kan worden moet getoetst worden aan drie stappen. Dit volgt uit vaste jurisprudentie (ECLI:NL:RVS:2019:1694).

Allereerst moet worden beoordeeld of de uitlating van het college juridisch gezien kan worden als een toezegging. Er is sprake van een toezegging als sprake is van uitlatingen van ambtenaren die redelijkerwijs de indruk wekken van een welbewuste standpuntbepaling over de manier waarop een bevoegdheid al dan niet zal worden uitgeoefend. De nadruk ligt hierbij op hoe de uitlating op een redelijk denkend burger is overgekomen en niet hoe de uitlating door het bestuursorgaan is bedoeld.

De commissie stelt vast dat gemachtigde bij het bezwaarschrift als bijlage twee brieven, gedateerd 4 november 2021 en 18 maart 2022 heeft gevoegd, waaruit zou blijken dat de gemeente niet bereid is om een omgevingsvergunning te verlenen.

De commissie stelt vast dat deze brieven gericht zijn aan de bewoners van 5.1.2e en niet aan de bezwaarmaker, die woonachtig is op het adres 5.1.2e. Reeds hierdoor kan het beroep op het vertrouwensbeginsel niet slagen. Daarnaast staan in de brieven geen uitdrukkelijke, welbewuste standpuntbepalingen, maar bevatten ze een voorbehoud. Zo staat in de brief van 4 november 2021: “Dit lijkt niet het geval” en “Zoals het nu lijkt”. In de brief van 18 maart 2022 staat de zinsnede: “hebben wij voor u globaal onderzocht” en “Dit lijkt niet het geval te zijn”.

De commissie is van mening dat er geen toezegging gedaan is. Het beroep op het vertrouwensbeginsel kan daarom niet slagen.

5. Conclusie

De commissie adviseert het college van burgemeester en wethouders om het bestreden besluit in stand te laten en het bezwaar van de heer 5.1.2e ongegrond te verklaren. Omdat de commissie adviseert om de bezwaren ongegrond te verklaren, adviseert de commissie ook om het verzoek van mevrouw 5.1.2e van Univé Rechtshulp om een proceskostenvergoeding af te wijzen.

De adviescommissie bezwaarschriften,

voorz

5.1.2e

sec

5.1.2e